

مد و لباس ایرانی در لباس و رنگاری فرهنگی

در شرایط کنونی با نگاهی به پوشش برخی از زنان و مردان در سطح شهرها و خیابان‌ها می‌توان به روشنی دریافت این و رنگاری فرهنگی در حوزه مد و لباس بیش از هر حوزه دیگری مشهود است.

در شرایط کنونی با نگاهی به پوشش برخی از زنان و مردان در سطح شهرها و خیابان‌ها می‌توان به روشنی دریافت این و رنگاری فرهنگی در حوزه مد و لباس بیش از هر حوزه دیگری مشهود است.

به گزارش سرویس پیشخوان خیرگزاری رسا، از لباس‌های بی‌کیفیت چینی در حراجی‌های خیابانی و حتی مغازه‌های شهر و فروشگاه‌های تاناکورایی که لباس‌های دسته دوم خارجی‌ها را با عوارض و بیماری‌های احتمالی‌اش می‌فروشند گرفته تا مزون‌های اروپایی که در محله‌های اعیان‌نشین مشتریان میلیاردی خود را دارند، همه و همه لباس‌هایی را عرضه می‌کنند که با فرهنگ و ارزش‌های ایرانی اسلامی همخوانی ندارد و در راستای نفوذ فرهنگی در بین تمامی اقشار جامعه با هر درآمد و وضعیت اقتصادی طراحی شده‌اند تا مد و لباس جامعه ایرانی را در دست بگیرند. اینگونه است که در کنار لنگیدن چرخ‌های اقتصادی جامعه و ورشکستگی تولیدکنندگان ایرانی در عرصه مد و لباس می‌توان شاهد یک «ولنگاری» آشکار فرهنگی بود؛ دردی که بنا به تعبیر رئیس بسیج جامعه زنان «پیوست فرهنگی» راهکاری است که می‌توان جلوی آن را گرفت.

حتی با وجود برگزاری جشنواره‌های مد و لباس فجر و ایجاد دبیرخانه دائمی مد و لباس باز هم نمی‌توان گفت در حوزه مد و لباس به استقلال فرهنگی رسیده‌ایم همچنان که به‌رغم توانایی تولید لباس‌های خوب و باکیفیت و مدسازی بر اساس تنوع گسترده‌ای که در لباس اقوام ایرانی وجود دارد اما در عمل شاهد فراگیری مد و لباس‌های غیر ایرانی هستیم؛ امری که حکایت از آن دارد که مسئولان فرهنگی جامعه ما بنا به تعبیر رهبر انقلاب عرصه‌های مختلف فرهنگی جامعه از جمله مد و لباس را رها کرده‌اند و در حوزه‌های فرهنگی دچار نوعی ولنگاری هستیم. این در حالی است که مسئله فرهنگی امری مستمر است و همانگونه که شاهد آن هستیم به‌رغم سپری شدن چند صد سال از تغییر لباس مردم کشورمان به سمت و سوی پوشش زنان و مردان اروپایی همچنان لباس ملی در کشور ما وجود ندارد و از آن بدتر با واردات لباس و فرهنگ پوششی که از لابه‌لای امواج ماهواره و اینترنت به کشورمان منتقل شده پوشش زنان و مردان ما هم به سمت و سوی برهنگی می‌رود.

لباس بارزترین نماد فرهنگی

پوشاک به عنوان بارزترین نماد فرهنگی، مهم‌ترین مظهر انتقال نشانه‌های فرهنگی در میان جوامع انسانی مطرح است. به باور کارشناسان استیلای فرهنگی و سلطه‌پذیری در وهله اول به وسیله انتقال پوشاک انجام می‌پذیرد و حتی می‌توان با تغییر پوشاک یک جامعه، نوع معیشت و شیوه تولید آنها را نیز دگرگون کرد و تغییرات و تحولاتی در ساختار زندگی اجتماعی آن جامعه به وجود آورد. بر این اساس در دوره قاجار و همزمان با گسترش تعاملات شاهان قاجار با اروپایی‌ها رفته رفته لباس زنان و مردان ایرانی به لباس مردان و زنان اروپایی شبیه شد. اوج این ماجرا در دوران پهلوی و با فرمان کشف حجاب اتفاق افتاد. بعد از انقلاب پوشش مردم کشورمان به پوشش‌های اسلامی تغییر کرد اما با فاصله گرفتن از ارزش‌های انقلابی و اسلامی طی سال‌های بعد که از فضای سیاسی جامعه هم متأثر بود، بنا به تعبیر رهبر انقلاب دچار ولنگاری و بی‌اهتمامی فرهنگی شدیم؛ امری که با فضا سازی‌های رسانه‌ای غرب از طریق ماهواره، اینترنت و شبکه‌های اجتماعی تلفن همراه توانست نفوذ فرهنگی را کلید بزند.

ولنگاری فرهنگی در حوزه مد و لباس

در شرایط کنونی با نگاهی به پوشش برخی از زنان و مردان در سطح شهرها و خیابان‌ها می‌توان به روشنی دریافت این و رنگاری فرهنگی در حوزه مد و لباس بیش از هر حوزه دیگری مشهود است.

مینو اصلانی، رئیس بسیج جامعه زنان در این باره می‌گوید: بخشی از موضوع ولنگاری فرهنگی نیز مربوط به موضوع مد و لباس در کشور است چراکه نظارتی بر روی لباس‌هایی نیز که وارد کشور می‌شود وجود ندارد، این نوع لباس‌های غیرمعقول که از لحاظ بهداشتی و سلامت جان جوانان را به مخاطره می‌اندازند، بدون هیچ نظارتی وارد کشور می‌شوند و مسلم است که در این شرایط نهایتاً ولنگاری فرهنگی در جامعه رخ می‌دهد. وی از ورود بی‌حد و حصر کالاهای حیازدا به کشور انتقاد می‌کند و می‌افزاید: متأسفانه شاهد ورود بی‌حد و مرز کالاهای حیازدا و فیلم‌های خشونت‌آفرین برای جوانان و نوجوان هستیم که هیچ‌گونه نظارتی نیز بر آنها وجود ندارد.

پیدا کنید پرتقال فروش را!

اصلانی با اشاره به تصاویر و نوشته‌های نامناسب روی لباس‌های وارداتی می‌افزاید: وقتی از سازمان استاندارد می‌پرسیم که چرا جلوی ورود کالاهایی که روی آنها تصاویر نامناسبی وجود دارد گرفته نمی‌شود، این سازمان پاسخ می‌دهد هیچ قانون و

وظیفه‌ای نداریم و ما تنها کالا را به لحاظ کیفیت تأیید می‌کنیم. گمرک هم در خصوص ترخیص کالاهایی که تهدیدی برای مسائل فرهنگی کشور است، می‌گوید: ما قانونی نداریم که برای ترخیص کالاها باید به مسائل فرهنگی نیز توجه شود.

پیوست فرهنگی برای مقابله با ولنگاری فرهنگی

به باور این کارشناس حوزه فرهنگ و زنان، برای برون‌رفت از شرایط فعلی نیازمند این هستیم که بحث پیوست‌نگاری فرهنگی جدی گرفته شود چراکه این موضوع توسط رئیس‌جمهور به دستگاه‌ها ابلاغ شده اما هنوز اجرایی نشده است. بر اساس قانون پیوست‌نگاری فرهنگی باید برای هر نوع کالا و هر نوع پدیده و حتی ساختمان‌سازی‌هایی که در کشور انجام می‌شود، پیوست فرهنگی وجود داشته باشد اما هم‌اکنون اینگونه نیست.

منبع: روزنامه جوان